

Algemene toelichting bij de Inspraakverordening stadsdeel Osdorp 2003

In artikel 150 van de Gemeentewet is verplicht gesteld dat de gemeenteraad een algemene Inspraakverordening vaststelt waarin wordt geregeld op welke wijze ingezetenen en in de gemeente een belang hebbende natuurlijke en rechtspersonen in de gelegenheid worden gesteld hun mening kenbaar te maken over voorgenomen en voorgestelde bestuurshandelingen.

In het tweede lid van dit artikel is vermeld welke punten ten minste in een Inspraakverordening moeten worden geregeld. Het is de verwachting dat medio 2003 artikel 150 van de Gemeentewet wordt gewijzigd. De wijziging zal inhouden dat inspraak niet langer de punten opgesomd in het tweede lid moet regelen maar er wordt verwezen naar een nieuwe afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het belangrijkste gevolg hiervan is dat het vanaf de voorgestelde wetswijziging niet meer nodig is een eigen inspraakverordening te hebben. In de Inspraakverordening stadsdeel Osdorp 2003 is reeds rekening gehouden met de te verwachte wetswijziging zodat deze Inspraakverordening niet strijdig is en gewoon toegepast kan worden na de wetswijziging.

Tot op heden heeft de stadsdeelraad van Osdorp zelf geen inspraakverordening vastgesteld. Stadsdeel Osdorp heeft de Inspraakkaderverordening geërfd, die door de Gemeenteraad van Amsterdam is vastgesteld in 1981, met de overdracht van bevoegdheden aan de stadsdelen. Deze Inspraakkaderverordening wordt sinds 1996 door de centrale stad niet meer gebruikt, sinds die datum geldt de Algemene Inspraakverordening Amsterdam 1996. In de centrale stad wordt nu de laatste hand gelegd aan een nieuwe inspraak verordening omdat de verordening uit 1996 op een aantal punten niet meer voldoet. Aangezien stadsdeel Osdorp nu nog aangewezen is op de Inspraakkaderverordening uit 1981 is het voor dit stadsdeel urgent om met een geactualiseerde eigen inspraakverordening te komen. Als basis voor de inspraakverordening stadsdeel Osdorp heeft de concept Inspraakverordening 2003 van de centrale stad gediend.

De volgende punten uit de Inspraakverordening 2003 verdienen speciale aandacht:

- "Inspraak" die de raad en raadscommissies organiseren, bijvoorbeeld de gelegenheid tot inspraken die is geregeld in de Verordening op de raadscommissies, wordt niet gerekend tot de inspraak die onder deze Verordening valt.
Dit is een direct gevolg van de dualisering van het gemeentebestuur.
- Hoofddregel is dat de kring van inspraakgerechtigden in feite onbegrensd is. Ook al heeft een beleidsvoornemen geen enkele directe of indirecte invloed of betekenis voor de buurt waar betrokkene woont, dat belet hem niet deel te nemen aan een inspraakbijeenkomst. Deze mogelijkheid blijkt in een aantal gevallen een obstakel te zijn voor degenen die werkelijk een belang hebben bij een bepaald beleidsvoornemen, om van hun inspraakrecht op een adequate wijze gebruik te maken. Een en ander kan tevens aan een goede gang van zaken tijdens een inspraakbijeenkomst in de weg staan. In de Inspraakverordening 2003 is de mogelijkheid geschapen om de kring van inspraakgerechtigden te beperken.

- Getracht is nauwkeurig aan te geven in welke gevallen inspraak mogelijk is. Centraal staat het begrip beleidsvoornemen, d.w.z. voornemens die in beginsel niet gericht zijn tot een of meer aanwijsbare personen en het begrip besluit van algemene strekking. Hiermee wordt o.a. uitgesloten dat de Inspraakverordening van toepassing zou zijn ten aanzien van concrete besluiten in de zin van de Algemene wet bestuursrecht.
- De mogelijkheid inspraak te verlenen over de inspraak wordt in deze Verordening niet geboden. Soms verzandt inspraak in discussies over de vorm van de inspraak. Dat is contraproductief en vormt geen bijdrage aan het betrekken van burgers bij de beleidsvoorbereiding.

Artikelsgewijze toelichting

Hierna worden, voor zover de tekst niet voor zich spreekt, artikelen of onderdelen daarvan van een toelichting voorzien.

Artikel 1

sub b. In het kader van de dualisering van het bestuur wordt de raad niet als bestuursorgaan genoemd. Het dagelijks bestuur stelt het beleid vast; de raad kan het dagelijks bestuur daarover inlichtingen vragen en ter verantwoording roepen. Ook kan de raad of een raadscommissie behoefte hebben burgers te horen ten aanzien van een door het dagelijks bestuur genomen besluit of ten aanzien van een voorgenomen besluit. Aangezien het dagelijks bestuur het bevoegde orgaan is dan wel is belast met de voorbereiding van een door de raad te nemen besluit, is het door de raad(scommissie) gelegenheid geven aan burgers om hun mening te geven, niet als inspraak aan te merken. Niets belet de raad of een commissie overigens om naar aanleiding van een bepaald stuk of voorgenomen beleid een bijeenkomst te organiseren waarin burgers nog eens hun mening kunnen geven.

sub e. Met het begrip besluit van algemene strekking wordt bedoeld dat het beslissingen zijn die geen betrekking hebben op een concreet geval. Deze besluiten kunnen of algemeen verbindende voorschriften inhouden (verordeningen) of regels van algemene aard. Bijvoorbeeld: aanwijzing van losloopgebieden voor honden, vaststelling van een aanvraagformulier of aanvraagprocedure voor subsidies. Voor dergelijke besluiten is een schriftelijke vorm van inspreken vaak toereikend. Die gelegenheid wordt thans geboden.

Artikel 2

De vaststelling van beleid vindt soms plaats in meerdere stappen, waarbij iedere stap wordt afgesloten met een bestuurlijk besluit. Iedere stap wordt dan beschouwd als een op zichzelf staand beleidsvoornemen waarop inspraak dient plaats te vinden. Het kan bijvoorbeeld voorkomen dat het beleid eerst wordt vastgelegd in een beleidsnota en dat de nadere uitwerking vervolgens wordt vastgelegd in een verordening. In dat geval vindt dus tweemaal inspraak plaats. Een ander voorbeeld is de ruimtelijke ordening, waarbij in de verschillende stadia van de planontwikkeling (vaststellen van uitgangspunten, programma van eisen en vaststelling van het bestemmingsplan) inspraak plaatsvindt. De besluitvorming in een bepaald stadium van de beleidsontwikkeling verloopt meestal via stappen. Het is niet zo dat bij iedere stap opnieuw inspraak wordt verleend. De inspraak richt zich op de definitieve besluitvorming van het bevoegde bestuursorgaan.

Nadat inspraak is verleend op een beleidsvoornemen, stelt het bestuursorgaan het beleid vast. Over de wijze van uitvoering van het beleid zal geen aparte inspraak

plaatsvinden indien deze aan de orde gekomen is bij de inspraak over de vaststelling van het beleid of indien deze logisch voortvloeit uit het vastgestelde beleid, zoals beschikkingen in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. De Awb regelt bij beschikkingen de rechtsbescherming. Indien geen inspraak plaatsvindt, houdt dit niet in dat overleg over de uitvoering van het zonder inspraak genomen besluit ook achterwege kan blijven. Besluiten tot het niet organiseren van inspraak zullen, waar mogelijk, worden aangevuld met de procedure waarbinnen overleg met belanghebbenden over de gevolgen van de besluitvorming kan plaatsvinden.

In artikel 2, derde lid wordt een aantal uitzonderingen gemaakt op de verplichting inspraak te organiseren.

In de in lid 4 vastgelegde verplichting tot jaarlijkse rapportage aan de raad wordt melding gemaakt van het effect van de inspraak op de besluitvorming.

Artikel 3

Hoofddregel is dat de kring van inspraakgerechtigden bestaat uit ingezetenen van het stadsdeel en uit belanghebbende natuurlijke en rechtspersonen. Het bestuursorgaan kan wanneer een beleidsvoornemen slechts gevolgen heeft voor een deel van het stadsdeel gemotiveerd besluiten om de kring van inspraakgerechtigden te beperken. In navolging van de concept Inspraakverordening van de centrale stad is gekozen om deze mogelijkheid op te nemen in de Verordening. Wanneer het bestuursorgaan in een specifiek geval gemotiveerd besluit om de kring van inspraakgerechtigden te beperken, wordt hiervan melding gemaakt in de eerstvolgende commissievergadering.

Het belang van een rechtspersoon bij een beleidsvoornemen of een besluit van algemene strekking zal uit de statuten moeten blijken. Vage omschrijvingen als het dienen van het algemeen belang zijn ontoereikend om als inspraakgerechtigde te worden aangemerkt.

Ingeval onduidelijkheid bestaat over de vraag wie kunnen inspreken, zal het bestuursorgaan de grenzen dienen aan te geven; het spreekt vanzelf dat in geval van twijfel deze grenzen ruim worden getrokken.

Artikel 4

De gebruikelijke inspraakvorm is de mondelinge zienswijze. Wie dat echter schriftelijk wil doen, staat dat vrij.

Artikel 5

Als termijn van het gelegenheid geven zienswijzen naar voren te brengen, wordt een termijn van vier weken gesteld. Een verlenging van de termijn is in bijzondere gevallen mogelijk. Een uitzondering is gemaakt voor ruimtelijke beleidsvoornemens, aangezien de termijn gedurende welke inspraak dient te worden verleend, vast ligt in de Wet op de ruimtelijke ordening.

Artikel 6

Aan het verslag van een inspraakbijeenkomst wordt een aantal eisen gesteld. Belangrijk is dat dient te worden vermeld in hoeverre inspraak tot wijzigingen heeft geleid.

Artikel 7

Voorzien is in de mogelijkheid voor veel voorkomende kwesties een vaste inspraakprocedure vast te stellen.

Artikel 8

Indien lid 1 of lid 2 van dit artikel van toepassing is, wordt hiervan in de eerstvolgende commissievergadering gemotiveerd melding gemaakt.

Artikel 9

In de Awb is in hoofdstuk 9 een regeling getroffen voor de behandeling van klachten. Er is geen reden om voor klachten over de inspraak een andere procedure dan bij andere klachten te handhaven. Wordt de klacht niet naar tevredenheid afgedaan, dan kan een klacht bij de Ombudsman worden ingediend.